

Det vil jo med andre ord betyde, at vi altid brugte overskuddet i de gode tider og derfor ikke havde noget at tære på i de mindre gode tider. Det er desværre normal socialdemokratisk betontænkning, når den er værst.

I Venstre er vi overbeviste om, at den mest solidariske løsning for alle ville være, at det offentlige udviser mådehold i opgangstider for til gengæld at kunne støtte, hjælpe og udvikle i nedgangstider.

I Venstre fører vi den økonomiske politik, der tager udgangspunkt i at sikre, at den offentlige sektor har de rigtige rammer til at levere service af høj kvalitet til befolkningen, og vi vil afsætte de ressourcer, der skal til for netop at sikre en velfungerende offentlig sektor.

Derfor er det også, som statsministeren sagde, tilfældet, at der bliver tilført langt over 30 mia. kr. ekstra til offentlig service under VK-regeringen, faktisk omkring 35 mia. kr. ekstra. Og med velfærdsaftalen har vi sammen med et bredt flertal her i Folketingssalen sikret fundamenterne for fremtidens samfund. Vi sigter efter en vækst i det offentlige på 1 pct. i overensstemmelse med 2010-planen og velfærdsaftalen.

kl. 13.40

Jeg må sige, at jeg også har glædet mig til debatten her i dag og venter spændt på at høre de resterende oppositionspartiernes planer for den økonomiske politik.

Jeg havde da også forventet, at jeg havde set den socialdemokratiske formand her i Folketingssalen i dag, fordi vi jo den seneste uge har oplevet, at den socialdemokratiske formand har ønsket at diskutere den økonomiske politik med statsministeren. Men jeg kan konstatere, at det ikke er en debat, der er så vigtig, at den socialdemokratiske formand har fundet tid til at være til stede i Folketingssalen i dag. Det beklager jeg dybt og synes, det er meget mærkeligt specielt i forhold til hele den opbygning, som fru Helle Thorning-Schmidt brugte hele sidste uge på, for at få en debat med statsministeren.

Lad os så gå til biddet. Jeg glæder mig til i dag at diskutere med oppositionen, hvordan man vil kontrollere vækst i den private sektor, hvilke mål oppositionen vil sætte for vækst i den offentlige sektor, og om venstrefløjen er enig om målet.

Ved åbningsdebatten i oktober sagde SF's formand, hr. Villy Søvndal, at man skulle bruge 2,5 mia. kr. ekstra på den offentlige sektor; Enhedsleders fru Line Barfod sagde, at det var 8 mia. kr. Men hvad er det egentlig Socialdemokratiet vil,

hvad er det, der er målet? Nogle gange kan man godt blive lidt i tvivl, for der er jo tre bud: fru Helle Thorning-Schmidt siger 1 pct., hr. Henrik Sass Larsen og hr. Jan Petersen, den socialdemokratiske ordfører, siger 1,6 pct., og senest har vi kunnet høre, at hr. Mogens Lykketoft siger 2,3 pct.

Tager man udgangspunkt i det seneste bud fra hr. Mogens Lykketoft, vil det betyde offentlige udgifter på over 30 mia. kr. over de næste 5 år, eller sagt på en anden måde skattestigninger på 3,5 pct.

Vi har hørt mange tal fra Socialdemokratiet. Der kommer nye tal med jævne mellemrum, og nu kan man vel sige det på den måde, at overbudspolitikken også fungerer internt i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Nu er det ikke kun i forhold til regeringen, nu er det også i forhold til at sætte en bestemt dagsorden for enkelte folketingsmedlemmer. Det minder vel mest af alt om børnelegen: Tænk på et tal. Men pendulpolitikken har vi jo set før, og vi kommer til at se den fra nu af og frem til valget. Vi ved, at den socialdemokratiske politik ændrer sig fra valgperiode til valgperiode, fra uge til uge, ja, nogle gange fra dag til dag.

Men for at slå det helt fast er Venstre af den opfattelse, at vi vil sikre en velfungerende offentlig sektor, der er god og lige præcis så stor, at den kan løse de opgaver, vi har fastsat politisk, og som kan imødekomme de behov og de ønsker, som såvel brugere som medarbejdere har til den.

Så jeg vil gerne på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der inden for de seneste år er tilført betydelige ressourcer til de offentlige serviceområder og gennemført målrettede forberedinger for udsatte grupper i det danske samfund. I 2007 vil der blive brugt flere penge på offentlig velfærd end nogen sinde før.

Folketinget konstaterer endvidere, at der med velfærdsaftalen fra juni 2006 er skabt finansiering dels til de fremtidige udgifter til pleje og sundhed, når der bliver flere ældre, dels til markante og nødvendige investeringer i Danmarks fremtid for at ruste det danske samfund til den stadig stigende internationale konkurrence. Høj aktivitet i den private sektor er en forudsætning